

Áldás Békesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Magyarázatok	
a Heidelbergi Kátéhoz	2
Lelkészi köszöntő	3
A kakas szava	4
„Nem azé aki akarja...”	5
Zenés istentiszteletek	6
Mint élő kövek	7
Ím bevonul Jézus, zengjen hozsánna!	8
Kertrendezés és bográcsozás	9
Riport – Baján Álmos hitoktatóval	10
Hálaadás templomunk felújításáért	11

„Áldás Békesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református
Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Bartal Zsuzsanna, Csákné Juhász Szilvia,
Daruházi Krisztina, Goldbach Ferenc,
Koroknai-Tegez Dóra, Koroknai-Tegez
Ferenc, Leskó Tamás, Lindner Gusztávné,
Dr. Lindner Gyula, Máté Sándor,
Mezősiné Rózsár Erika, Szabó Ferenc,
Szloboda József

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban
az adományozó nevét és címét
szíveskedjenek feltüntetni.)

KOROKNAI-TEGEZ DÓRA

Kereszt kapocs

Emberek; Isten

Eltérő dolog.

Kapcsolat nincsen

Külön mozog.

Kéne valami

Valami ami összekapcsol

Kéne valaki

Valaki aki kezét kulcsol,

Erre a világra.

Erre a bűnös földre

A menny kapuja kitarva

Csak kulcsold össze

Kezeidet és eljön.

Eljön akire vártál

Eljön hogy elűzzön

Minden bűnt amit megbántál.

Ő az x

Ő a kereszt

Ő fix

És nem ereszt

A keresztfa egy tárgyi kötelék

De Jézus. Ő az életkapocs

Fejét tövises ölelék

És szög a kezébe tapos.

Élete helyett lett erőt adó kopula

Kit lelke felett védelmez a mennyei kupola.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz – 17 . úrnappja

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)
 45. kérdés: „Mit használ nekünk Krisztus feltámadása?”

„Ámde Krisztus feltámadott a halottak közül, zsenéjük lőn azoknak, kik elaludtak.”

(1 Korintus 15:20)

Az ember elég nehezen viseli a véglegest, a megváltoztathatatlant, a lezártat, az örök búcsút, a visszafordíthatatlant, a halált. Saját szellemi képességeit felhasználva próbál ezen változtatni. Nyújtani az ittlét idejét, megtalálni az örök ifjúságot, visszahozni az életbe, aki meghalt, kapcsolatot tartani azokkal, akik elmentek.

Évezredekben keresztül kutatták és ígérték az alkimistát, az életelixírt, remélvén, hogy van olyan vegyület, vagy keverék, ami ismét ifjúvá teszi a fáradt és senyvedt testet. Hittek a Szent Grálban, gondolván, hogy Jézus kiontott vérébe belekortyolva minden megváltozhat. Talán éppen a vérfolyásos asszony gondolatmenetét másolták, aki csak hozzá akart érni a ruhájának szegélyéhez. Mintha az erő bezárható lenne valami hátrahagyott materiális valóságba. Az egyiptomiak balzsamoztak, mi meg edzőtermekbe küldjük az élethossz megnyújtására vágyókat, újabb és újabb vitaminok, étrend-kiegészítők, terápiák, orvostudományi kutatások árnyékába menekülünk.

Sem a világ, sem az ember, sem az eredmények nem változnak, csak a rendelkezésre álló eszközeink cserélődnek. S ne csald meg magad kedves testvérem, te is, s veled együtt én is, mindannyian próbálkozunk valamivel, ami lehetőségeink, rendelkezésre álló anyagi forrásaink és képnyelmünkön belül van. Ne érts félre, nem az ellen beszélek, hogy mindenki odafigyeljen az egészségére, hanem arra figyelmeztetek, hogy ez nagyon könnyen megelőzheti Istent, s Isten dolgait.

Holott az igazi élet, az örökké tartó élet, az örökké fiatalon és erőben tartó, betegség nélküli élet itt van a kezünkben Krisztus által.

A probléma ezzel az, hogy míg a ránctalanító krém bőrfeszítő erejét akár már néhány órán belül érezzük, az edzőtermek bajnokai az arcunkba tolják kitartó munkájuk eredményét, s az étrend-kiegészítők klinikai vizsgálatokkal igazolják a hatásosságot, addig (hogy egy barátomat idézzem) a mennyországban elég rossz a marketingje.

Azaz ígéretünk van rá, de egyedül Krisztus megjelenése tudná igazolni. Az meg ugye Tamásnak megadatott test

szerint, nekünk pedig meg kell elégedni a lelkiekkel.

Igen, megvalljuk, hogy Krisztus feltámadt a halottak közül, s Ő első volt, hogy mi, az Ő akaratából s az Atya kegyelméből ebben követhessük, de mi az útja annak, hogy ez az állítás hasznunkra legyen?

Van, aki ismeri Jézus minden történetét, van, aki folyamatosan hallgatja Őt, van, aki egészen ott van a közelében, van, aki beszél is hozzá, sőt válaszokat is kap, s van akinek az élete egészen tetszetős külső mintákat mutat. Nem szabad azonban elfeledkezni, hogy kevés ember volt, aki Judásnál jobban ismerhette a Jézussal történt dolgokat, de ez nem volt elegendő ahhoz, hogy visszatárljon a Megváltóhoz. Több ezren voltak, akik faluról falura kísérték és hallgatták tanításait, ámde inkább vágytak a testi eledelre, a csodákra, mint a bűnből való szabadulásra. A farizeusok egyfolytában a nyakában lihegték, kérdezték, kötözködtek vele, lehetőségük volt mindent alaposan megtudni tőle, mégis meglehetősen távol maradtak az örökélet kegyelmétől. A gazdag ifjú, vagy Pál megtérése előtti élete pedig minden külső irigylésre méltó jegyet magán hordozott, ami azonban nem volt elegendő a mennyországba való bejutáshoz.

Az örök életre nem a magunk igyekezete, odaszánása, szorgalma, kitartása, hűsége formál. Ez csak odavihet Jézus közelébe.

Vágysz az örök életre? Ahhoz el kell veszítsd saját magadat egészen. Amikor azt érzed, hogy megsemmisültél, AKKOR tud Isten újjáteremteni.

Keressd azt az embert, aki nem fél a haláltól, veszteségtől, kudarcától, fájdalomtól, nyomorúságtól. S nem azért nem fél, mert ezek elkerülhetik, hanem azért, mert ha Isten beleengedi is, sokkal inkább boldogabb a nyomorúságban Istennel, mint bármily hosszan tartó földi boldogságban Isten nélkül. „Inkább akarnék az én Istenem házában küszöbén ülni...” (Zsolt 84:11) Az örök élet bizonyossága ott fog csillogni szemükben, szájuk a szabadulást hirdeti, mert hitük nem tanult ismeretekre támaszkodik, hanem személyes bizonyosságra.

Krisztus feltámadása NEKÜNK a bűn nélküli örök életet kínálja, s ezt rajta kívül senki nem teheti.

„Mikor pedig hallani fogtok háborúkról és háborúk híreiről,
meg ne rémüljete; mert meg kell lenniük; de ez még nem a vég.”

Márk ev. 13:7

Kedves Testvérek!

Jó volna csak Krisztus feltámadásának örömeről írni, de újra és újra elrontja örvendezésünket a körülöttünk lévő világ. Háború, fegyverkezés, infláció, gáz-villany-számla Eltűnik az öröm, és marad valami furcsa szorongás: a sebezhetőség érzete. Mégsem én irányítom az életem? Nem vagyok szabad? Elég egy pillanat, és megroppanhat minden?

Miért hagyja ezt az Isten? Merjük-e kimondani, hogy a bűneink miatt? Azért, mert messzire ment az ember az Istentől! Játszik az ember, mint a kisgyermek a szülővel, hogy meddig mehet el, hol a határ, azután meg sír, ha a szülő megfenyíti. Nemzedékről nemzedékre sem tanuljuk meg a leckét, hogy Nála nélkül semmit sem tehetünk! A világ azt hiszi, tankokkal, gazdasági eszközökkel meghatározhatja a holnapot. Ámde kihagyja Istent, és utána csodálkozik, hogy kudarcot vall. Nem így van-e ez kicsi és nagy dolgokban egyaránt? Hiába sétál köztünk az Isten, mi csak bujkálunk előle, mint Ádám és Éva az Édenkertben. Pedig, ha meghallanánk hívó szavát - „Ádám, hol vagy?” - sokkal egyszerűbb lehetne minden.

Mondhatja valaki, nem látom, hogy az Isten itt lenne. Erre az a válaszom, hogy nézz csak a templomunkra, és látni fogod, hogy mennyire szerette és szereti Isten az ő angyalföldi népét. Először is az 1910-es években elhívott ide, a

semmibe néhány lelkes fiatal lelkészt, később 1933-ban a legnagyobb gazdasági világválság idején templomot épített. 1959-ben, amikor kidőlt a templom fala, és a kommunizmusban leakarták rombolni az épület maradványait, adott pénzt és lehetőséget, hogy újjáépüljön az istenháza. 1996-ban beszakadt a templom közepe, Ő küldött embereket, akik megmentették, sőt újjá születhetett az épület belső tere is. Végül a legutóbbi években visszaépült a torony, és újra megszépült templomunk külseje, amiért március 26-án adunk hálát, ahova ezúton is hívunk mindenkit.

Hol az Isten? – kérdezed. Hát itt, a szemed előtt! De nem csak templomunk épületében, hanem a csillogó gyermekszemekben, a szolgáló testvérekben, a nyári táborokban, a különböző lelki körökben. Őszintén vallhatjuk: Velünk az Isten! Ez nem tesz bennünket elbizakodottá, de hálássá nevel minket. Jó tudnunk, ha a világ mind romba dől is, Isten őrzi az övéit.

Gyertek hát, Szeretteim, a hálaadó istentiszteletre, valamint a húsvéti ünnepekben közösségünkbe, hogy lássátok meg, hogy jó az Úr!

2023 böjttjében

Szloboda József lelkipásztor

1 %

Az adótörvény lehetőséget biztosít arra, hogy a már levont vagy befizetett személyi jövedelemadó kétszer 1%-át valamilyen jótékony célra irányíthassa az adózó.

Szeretettel kérjük Önöket ebben az évben is, hogy miként azt az előző évben is sokan tették, támogassák felajánlásukkal

**Gyülekezetünk Alapítványát – 19701211-1-41
és a Magyarországi Református Egyházat – 0066**

Ehhez nincs más dolga, mint ügyfélkapun keresztül kitölteni az szja 1+1 százalékos formanyomtatványt, vagy az újsághoz mellékelt rendelkező nyilatkozatot (ezt weboldalunkról is letölthetik), és az SZJA bevallással együtt benyújtani a NAV-hoz postai úton, vagy személyesen.

Vállaljunk szolgálatot azzal, hogy ismerőseink között hirdetjük ezt a lehetőséget, így is segítve a Magyarországi Református Egyház és Gyülekezetünk alapítványának működését!

Fáradásukat előre is megköszönve
testvéri szeretettel a gyülekezet vezetéséé

SZABÓ FERENC

A kakas szava

Ott volt a főpap udvarában. Megmondó ember volt. Rá bízott sok hitvallás is. Amit más nem mert kimondani, ő megtette. Most viszont más volt a helyzet, minden bizonytalanná vált. Most más volt Jézus közelében lenni. A hely és a helyzet égette, félelem és rettegés vette körül. Talán én is a vádlottak padjára kerülök?, vetődött fel benne. A szép tóparti élmények, a csodák sokasága, az erővel teli szavak eltűntek az éjszaka homályával. A nap már felkelőben, a kakas megszólal, a hűtlenség lelepleződik. Megtörtént. Sírva kiszalad, fut és menekül. Nincs más, marad a magányos könny, a menekülés, a futás. Ne is lássanak, én se lássam magam, el a tagadásom helyéről, el a bűntől. Az, ami eddig biztos volt, most nincs sehol. Az, aki ott volt mellettem, már távol van. Amire megesküdtem, mára kitörölhetetlen valósággá lett, felémész. Visszafordíthatatlanul kiestem a körből, egyedül maradtam. Egyedül a bűnömmel, tagadásommal, magammal. Ő volt a legközelebb Jézushoz, ő az, aki aznap nem látta a keresztet. Saját nyomorúságának keresztje alatt roskadozott.

Ő nem volt ott a főpap udvarában. Talán hallott kakaszót aznap is, de neki csupán az ébresztő jele volt. Felkelt, végezte a napi rutint, bent a házban, majd az állatokkal. Ahogy eddig minden nap, találkozott családjával, ment a munka, ment minden a maga rendjén. Útra kelt, elindult otthonról, elintéznivalója volt. Az utcán hangoskodó tömeg vette körül, valami történik, valakit kivégeznek. Meglátta a megkínzott, vérző és erőtlen embert. Keresztfát cipelt, összeesett. Az egyik katona kényszerítette, hogy együtt vigye vele. A bámészkodóból segítő lett a keresztúton. Nem maradt más választása, vele együtt ment. Amikor

összeesett, ott volt mellette. Újra felálltak, együtt mentek. Érezte a fa súlyát, ránehezedett a szenvedés terhe. Az okokról és indokokról, az eddig vezető útról keveset tudott. Kénytelen, kelletlen, majd később talán már szánalomból, sajnálatból együtt ment vele. Nem beszéltek, mégis együtt voltak. Közel volt a szenvedőhöz, a legközelebb hozzá.

Akkor volt hozzá legközelebb Jézus, ő pedig aznap segítette keresztjét. Érintette, látta, segítette, együtt mentek. Ott volt, ahol lennie kellett, majd eltűnt.

Ott volt a főpap udvarában. Hallotta a kakas szavát, felvirradt az utolsó nap. A fogadkozóra, a tagadóra gondolt... megtörtént. És engedte, hogy történjen vele is. Lökdösní kezdtek, tovább vitték. Pilátushoz került, kihallgatták, elítélték, kigúnyolták, megverték és keresztjét cipeltetve elindították a városon kívülre. Ment ahogy bírt, letérdelt, összeroskadtt újból. Mellé rendelték valakit. A két szempár összetalálkozott, együtt vitték a fát.

Volt választása és döntött, akkor is és ott is. Tovább ment, végig ment. Sokan voltak körülötte, de senki sem volt vele. Magányos volt, egy egész világot cipelt. Ebben a világban ott volt az elszaladt tagadó, ott volt a keresztet segítő, ott volt a keresztre feszítő, az imádkozó, a sajnálkozó, a kárörvendő, a csalódott... és végül ebben az egész világban, amit cipelt, ott voltál te is és én is.

Haláltusájában, istentelen magányában minden... elvégeztetett. Ami akkor a legkínosabb vég volt, harmadnapra a legnagyobb győzelem lett.

Ő a megváltód, akit aznap keresztben végeztek ki. Az „*éretted, miattad és helyetted*” - Ő benne lett személyes valósággá. Van feltámadás!

„Nem azé aki akarja...”

A kép a Bibliából való.

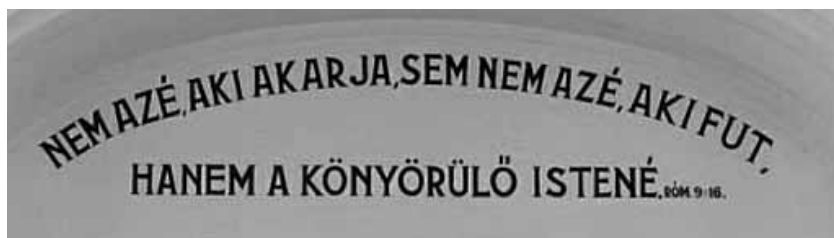
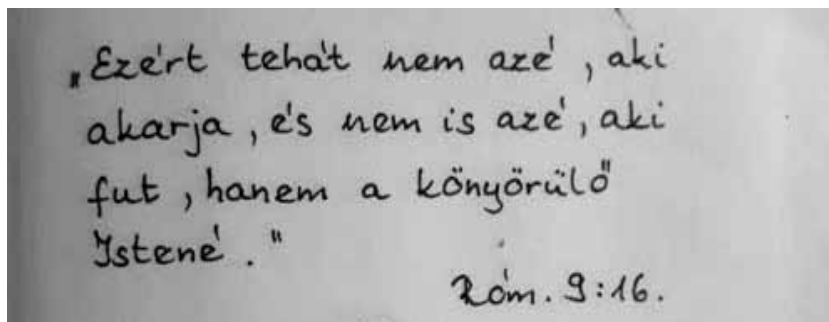
A konfirmációi áldást ezzel az idézettel kaptam P. Tóthné Szakács Zitától 1998-ban.

Mikor meghallottam és olvastam olyan érzésem volt, hogy a gyermeki akaratosságomra utal Zita néni.

Egyke révén elismerem, az is voltam.

Persze lehet, hogy ő előbb tudta, mint én, hogy a Pápai Refibe fogok járni. A pápai református templomban pedig pontosan ez az ige szerepel a szószék felett. Alig akartam hinni a szememnek, mikor először megláttam ugyanezen év őszén a nyílt napon.

...és az ige kísér az utamon.

6 év gyermekre való vágyódás után tavaly tavasszal zöld utat kaptunk a mesterséges megtermékenyítésre. Április elején kezdődött a stimuláció, petesejt leszívásra pedig 18-ára kaptunk időpontot, ami a 2022-es év húsvét hétfője volt. Véletlenek nincsenek. A Jólsten akarata volt ez, tudtuk. Pláne, mivel 23-án a házassági évfordulónkon volt a beültetés.

Sajnos ez az embrió nem maradt velünk, de két hónappal később beültették a másikat is (két embriónk lett összesen), akivel életünkben először átélhettük a pozitív terhességi tesztek és növekvő terhességi hormonok örömeit; ha csak rövid időre is, mivel ez a várandósság három hét kórházzal és méhen kívüli terhességgel zárult.

A fájdalomunkat nem kell leírjam...

Egyik legjobb barátnőmnek a 20. héten kellett megszülnie a babáját étellel összeegyeztethetetlen betegség miatt, de 13 hónappal később egészséges babának adott életet. Ez adott nekünk hatalmas löketet, hogy igenis menni kell és csinálni. Elhatároztuk, hogy nem adjuk fel. Felvettem több lombik intézettel a kapcsolatot, és a kórházból bejelentkeztem, hogy minél előrébb legyünk. Annyira szomorú volt a valóság, hogy innen csak futni lehetett előre. Megyünk, és csináljuk. Már fontolóra vettük a donor petesejtet is, a donor embriókat, mindegy, csak szülők lehessünk.

A kórházban töltött közel három hét alatt rengeteget meditáltam. Meditáltam és közben két kézzel kapaszkodtam a Jólstenbe. Folyamatosan egyházi zenét hallgattam, telefonon kapcsolódtam a gyülekezetünk istentiszteletére, de részt vettem a kórházi misén, illetve online megnéztem a pápai istentiszteletet is.

A pápai istentisztelet úgy ért véget, hogy kimerevítették a szószék feletti idézetet....ami akkor és ott újra szólt hozzám. Olyannyira megszólított, hogy a kórházi pszichológus hölgynek a közös munkánkat könnyítendő másnap 12 oldalas én-összefoglalót készítettem, melynek a végén elengedtem az akaratomat. Megértettem, és le tudtam írni, hogy

...hiába futok és akarom a babát, majd ő eldönti, hogy megkaphatjuk-e és, ha igen mikor. Remélem megkönnyül rajtunk.

A dokumentum mentése 2022.08.15-én 21:58-kor történt meg. A másnap reggeli hormon vérvétel hatalmas zuhanást mutatott – ez volt a feltétele, hogy hazamehessek. Már írták a zárójelentést, amikor csörgött a telefon. Az örökbefogadás telefon!!! (Négy éve adtuk be a kérelmünket.) Budavári Zita volt az a Bölcső Alapítványtól. Ránk gondolt, hogy legyünk a szülei egy aznap 4 napos csodálatos kislánynak. Másnap megnézhattuk, 12 napon hozhattuk haza és azóta egy család vagyunk.

24 óra sem telt el, és a világ lecsodásabb ajándékát kaptuk a Jólstentől. Nem kérdés: a babánk a Jólsten ajándéka! Megkönnyült Rajtunk!

Akarni, bízni, hinni...elengedni, mert muszáj...de két kézzel Belé kapaszkodni, mert csak Ő segíthet. Legmélyebb fájdalommban csak Belé kapaszkodtam.

A húsvét gyász és fájdalom az elvesztés miatt, de öröm, hit és bizalom a feltámadás miatt.

A két embriónk megfogánása tavaly húsvétkor történt, míg idén a húsvéti újságba kaptam a felkérést. Ráadásul Zsuzsi napra pontosan 6 hónappal az örökbefogadás telefon csörgése után hívott és kért, hogy írjam meg a történetünket.

A mi húsvétunk gyász és fájdalom az elvesztett baba miatt, de leírhatatlan öröm, hit és bizalom a csodakislányunk miatt, akivel megajándékozott bennünket a Jólsten.

MÁTÉ SÁNDOR

Zenés istentiszteletek

Istennek adunk hálát, hogy az elmúlt időszakban a hónap utolsó vasárnap délutánján egybegyűlhettünk Isten szent neve magasztalására, zenés istentiszteletre. A szolgálók mind a gyülekezet kötelékébe tartoznak, a képzettségi szint elég színes, a műfaj még inkább az. Hiszen hallgattunk orgonaszót, szép kóruséneklést, egyéni hangszerjátékot, zenei alappal éneklő dicsőítő alkalmi kórust, szólóéneket, sőt maga a gyülekezet is énektanulás után énekmondóvá vált. Az Ige is megszólalt röviden és az alkalom után süteménnyel kínáltuk a résztvevőket. Így az együtt töltött nagyjából 1 óra Isten magasztalására és a szeretet építésére szolgáló alkalommá lett. A magunk részéről így igyekeztünk betölteni az Ige szavát: „*Teljesedjete be Szent Lélekkel, beszélgetvén egymás között zsoltárokból és dicséretekből és lelki énekekből, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.*” (Efézus 5, 18-19.) A műfaj bármennyire vegyes is ezeken az alkalmakon, de azért imitt-amott követte az előbbi Ige felosztását és az Ige egyházaként, az apostoli intelmet megfogadva, a Lélektől áttüzesedve szívből mondtuk az Ige szerinti műfaji meghatározásban a zsoltárokat, a dicséreteket és a lelki énekeket, ahogy tesszük ezt minden istentiszteleti alkalmunkon.

Zsoltárokból (pszalmoisz) is áldjuk az Úr szent nevét, rácsodálkozva arra a véleményre, hogy református istentisztelet nincs zsoltáréneklés nélkül. A **Szenci Molnár Albert** által magyarrá tett zsoltárok értékéről **Czine Mihály** tartotta azt, hogy: „a kor legnagyobb költője ültette itt magyarra a bibliás énekeket, magyar tájak színeivel, magyar bánatokkal és reményekkel telítve”. Mindehhez megtartva a csodálatos genfi dallamokat olyan kincs jött létre, amelyhez Kodály Zoltán is szívesen nyúlt.

Dicséretekből (hümnoisz) is áldjuk Istenünket. Hogy milyen megragadóak voltak az első század napfelkeltekor énekelt keresztyén himnuszai, arról az ifjabb **Plinius**, római történetíró számol be. S a későbbi századok himnuszait **Babits Mihály** „égig zengő, ezerhúrú, mennyei szent lírának” nevezte. Amikor dicséretet éneklünk, akkor a gyülekezeti éneklés nekünk is ugyanazt jelenti, mint az Olajfák hegyére dicséretmondással induló tanítványoknak: Jézussal megyünk együtt. „Vezess Jézusunk, S Véled indulunk”. És Jézussal az örökkévalóság felé tartunk. S „aki ránk figyel, víg énekünket hallja.”

Lelki énekekből (ódáisz pneumatikáisz) mondjuk el lelkünk legbensőbb érzéseit. Istenünk megszólít minket, és a mi lelkünk válaszol arra. „Hogy mehetnénk Jézushoz?” „Úgy, amint vagyok”. Meghallottam hívásod és nem törődve bűnökkel, lelki terhekkal, testi bajokkal, az én lelkem ezt válaszolja: „Amint vagyok... fogadj el Jézusom!” Így **énekel a mai református gyülekezet** zsoltárokat, dicséreteket és lelki énekeket a templomban és a zenés istentiszteleteken. Tesszük ezt mindaddig, míg el nem érünk oda, ahol éneklük a Bányászt énekét, ezt mondván: „*Nagyok és csodálatosak a te dolgaid, mindenható Isten, igazságosak és igazak a te utaid, ó, szentek királya! Ki ne félne téged, Uram, és ki ne dicsőítené a te nevedet? Mert csak egyedül Te vagy a szent*” (Jel15,3-4). Ezért olyan kedves alkalom a zenés együttlét, ezért olyan nagy kincs régibb és újabb énekeskönyvünk minden énekének megszólaltatása. S mikor ebben magunkat gyakoroljuk, nemcsak egy régi szokást elevenítünk fel, és nemcsak egy újabb hagyományt teremtünk, hanem a menny pitvaraiá teszünk minden templomi együttlétet.

Új, rendszeres programmal bővült a templomi közösségi élet!

Februárban már harmadik alkalommal került megszervezésre a Zenés Istentisztelet.

A férfikör, a női kör, a templomi kórus, lelkes zenetanulók, zeneszeretők, énekelni és zenélni vágyók és profi zenészek hoznak számukra kedves, a hallgatóságnak szívmengető, lelkesítő dalokat és zeneműveket. Világi és egyházi, ismerős és elfeledett dallamok, dalszövegek hangzanak el. Lehet együtt énekelni, vagy csak dúdolni, de behunyva szemmel is el lehet merülni pár percre a hely és az alkalom által keltett érzésekben. A zene által is közelebb érezhetjük magunkat Istenhez.

Egy órácska a templomunkban, ahol Isten igéjét dicsőítő énekesz és a zene hangjai öleli körbe.

Sok szeretettel hívunk és várunk Mindenkit minden hónap utolsó vasárnapján 17:órától a templom padso-raiba, valamint a zenélni és énekelni vágyókat az Úr asztala elé, a fellépők közé.

Csákné Juhász Szilvia

MEZŐSINÉ RÓZSÁR ERIKA

Mint élő kövek

„Ti magatok is mint élő kövek épüljetekek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.” (I. Péter levél 2:5)

2023. február utolsó vasárnapján úrvacsorás istentisztelet volt gyülekezetünkben.

Az úrvacsora vétele után visszaültem a padba és átölelt egy kedves emlék, amikor még jó pár éve Solymosi Judit néni gyülekezeti tagunkkal- aki már akkor túl volt 90. életévén- oly sok alkalommal közösen vettünk úrvacsorát.

Aktív gyülekezeti tag volt, sok betegsége ellenére is, amikor csak tudott, jött istentiszteletre, és előtte a fél 10-órás imacsoporthoz. Közel álltunk egymáshoz, 2-3 hetente meglátogattam, s ekkor beszélgettünk, ajánlott, felolvasott egy-egy írást a Reformátusok lapjából, zsoltárokat énekeltünk, imádkoztunk. Bár voltak nehézségek az életében, soha nem csüggedt el, Isten gondviselésébe ajánlotta a próbatételeket. Egymást építettük lelki testvéreként ezeken az alkalmakon.

Szeretettel őrzöm az ünnepekre tőle kapott képeslapo-

kat, melyekre bibliai idézeteket, áldást, református zsol-tár énekeket írt. A Covid 2019 világjárvány alatt egészségi állapota gyengült, családjához költözött, ők segítették, később ápolták mindennapjaiban. Azonban ez idő alatt is élő maradt hite, gyakran érdeklődött telefonon a gyülekezet élete felől, olvasta az igét, a református, keresztény kiadványokat. Minden nap imádkozta gyülekezetünk heti/napi imatémáit- így is építve Isten országát.

Utoljára 2022. december 31-én beszélünk telefonon, gyengélkedett, a hangja kedves volt, mint mindig, a karácsony üzenetéről, a gyülekezeti újságról szólt és kívánta a Jó Isten áldását családjainkra.

2023. januárban 16-án egy betegségben hívta magához az Úr Isten, két hónappal a 100. születésnapja előtt.

Tisztelettel és szeretettel gondolok Judit néni-re, megin-gathatatlan hitére. Köszönöm, hogy élő kövekként épít-hettük Isten lelki házát itt e földön- és hiszem, hogy majd egykor színről-színre találkozunk Istentől készített hajlé-kunkban, örökkévaló mennyei hazánkban.

Kedves Testvérek, mily jó az igét olvasva, hitünket megél-ve- mint élő kövek- építeni Isten lelki házát.

DARUHÁZI KRISZTINA – A HITOKTATÓK NEVÉBEN

Ím bevonul Jézus, zengjen hozsánna!

A Nagyhét kezdete a húsvéti ünnepkörben Virágvasárnap. Mi is történt az első Virágvasárnapon, ami egyáltalán nem biztos, hogy akkor a hét első napjára esett. Az a Jézus, Aki egyébként szerényen járt kelt Izrael poros útjain, visszautasította, amikor földi királlyá akarták tenni, ezen a napon elfogadta a Királynak kijáró ünneplést, a tömeg hódolatát, amikor számárháton bevonult Jeruzsálembe. Miért tette ezt? Máté evangéliumában a 21: 4.-5. versében megtaláljuk a választ.

„Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, a ki így szólott:

Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jő néked a te királyod, alázatosan és számaron ülve, és teherhordozó számarának vehén..

Ezt Zakariás prófétával íratta le Isten több száz évvel ez előtt az esemény előtt. De Jézus Krisztus minden messiási próféciaát betöltött.

Aki örült, hogy végre eljött a várva-várt Szabadító, és látta a csodákat, amiket Jézus tett

„...felső ruháit az útra teríté; mások pedig a fákról galyakat vagdálnak és hintenek vala az útra.

Az előtte és utána menő sokaság pedig kiált vala, mond-

ván: Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, a ki jő az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!” (Máté 21: 8-9.)

Jézus bevonult a városba és bevonult a templomba, és kiűzte mindazokat, akik a templomban árusítottak és vásároltak „Benyújtja királyi igényét a vallási életre, a gazdasági életre, a politikai életre, mert Ő a Királyok Királya és Uraknak Ura. Ez nem csak akkor volt érvényes, hanem ma is igaz Magyarországon is és a világ bármely pontján. A „Hozsánna” köszöntés eredetileg a királynak és Istennek szólt. Jelentése: Szabadíts meg! Jézus korára üdvözlő formává változott, de akik így köszöntötték Jézust, egyértelművé tették, hogy ők az Isten által küldött Szabadítónak, Messiás- királynak tartják Jézust.

Gyerekek! Gyertek el ti is köszönteni Megváltónkat a Frangepán utcai templomba Virágvasárnap (április 2-án) énekel, ahogy az első Virágvasárnapról is olvassuk

„...amikor a főpapok és az írástudók látták .. a gyermekeket, akik a templomban ezt kiáltották: „Hozsánna a Dávid Fiának!”, haragra lobbantak „...Jézus pedig így válaszolt nekik: ..Sohasem olvastátok-é: Gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget?” (Máté 21: 15-16.)

Gyertek el minél többen, hogy ez megvalósuljon a Frangepán utcai templomban 2023-ban is!

Nyári hittan táborok

Balatonfüzfői hittan tábor	Balatonfüzfőn	július 3-8.	iskolás gyermekek részére
Napközis hittan tábor I.	Frangepán u. 43.	július 10-14.	alsó tagozatos gyermekek részére
Napközis hittan tábor II.	Frangepán u. 43.	július 24-28.	alsó tagozatos gyermekek részére

Kérjük, minél hamarabb jelezzék a gyermekek részvételi szándékát a hitoktatóknál!

emailben: frangepanhittan@gmail.com

BARTAL ZSUZSANNA

Kertrendezés és bográcsozás

Hagyományainkhoz híven, idén is közösen varázsoltuk szebbé templomunk kertjét, bevonva az idősebbeket és a gyermekeket is! Minden évben nagy örömmel és izgalommal várjuk, fantasztikus közösségi program. Jó érzés a levegőn együtt dolgozni és az ízletes ebédet együtt elfogyasztani. Hála Istennek, idén számtalan gyülekezeti programunk lett, valamint március 26-án, hálaadó istentiszteletre készülhetünk. Ennek apropójából, a szokásosnál kicsit korábban: március 4-én kerítettünk rá sort. Szívből hálásak vagyunk a napsütésért, s hogy aznap kevésbé volt hideg. Nagyon köszönjük gondnokunk felesége, Goldbach Zsuzsi által ismét elkészített (nem túlzás) a világ legfinomabb bagulyását, és a háziasszonyaink süteményeit is! A kép poénossága által szeretnénk kifejezni, mennyire bensőséges, vidám, hangulatos közösségi alkalom szokott lenni, ami elmondható többi gyülekezeti programunkról is. Köszönjük mindenkinek a szorgos kezek segítségét, a jelenlétet, a beszélgetéseket!

DR. LINDNER GYULA

Interjú Baján Álmos hitoktatóval „Az Isten ügyét nem lehet félvállról venni”

- Elég régóta ismerlek ahhoz, hogy ki merjem jelenteni: Angyalföld biztos pont az életedben. Hogyan kerültél kapcsolatba az angyalföldi gyülekezettel? Ki tudsz emelni néhányat a legjobb gyermeki és ifis élmények közül?

Gyermekkoromban apai nagyanyám, akinek nagyon fontos volt megtalált református hite, először minden héten értem jött, és elvitt Pasarétre hittanra, mert ő abba gyülekezetbe járt, lévén a II. kerületben lakott, és barát-nője Hatvány Éva néni is odajárt. (Éva néni egyébként egy csodálatos tanító néni volt, aki az én első élményem a templomi/gyülekezeti pedagógiával kapcsolatban.)

Később, mivel Pasarét valójában igen messze van Angyalföldtől (és mert néhai édesapám pasaréti ifis korában éppen a Frangepán utcai templom kerítését volt hivatott szolgálatként festeni, és így tudta, hogy van Angyalföldön református templom), lassacskán átszoktunk ebbe a gyülekezetbe, nagyjából akkor, amikor az új lelkész is szolgálatba állt. Akkor az új parókus lelkészt Szloboda Józsefnek hívták.

S hogy milyen élmények maradtak meg bennem az elmúlt 30 évből? Az apró, minden hittanórán megtapasztalható, kis sikerélményektől kezdve, az ünnepi műsorokon való szereplésen keresztül a kihagyhatatlan nyári táborok végét elodáznai vágyó boldogságon át a lehetőségig, hogy már én is adhatok valamit a gyerekeknek. Nem tudok kiemelni egyet vagy néhányat, minden évből temérdek történet jut eszembe. Viszont összegezve, végső soron a legerősebb élményem: az elfogadás.

- A gyülekezet számos szerepben láthatott már: itt voltál gyerek, ifi, az ifjúsági táborok szervezője. „Álmos bácsi”-ként rendszeresen részt veszel a balatonfűzfői tá-

**borokban. Most hitoktató vagy, vasárnapi gyermek istentiszteleteket tartasz, zenét szerzel és táncot tanítasz a legkisebbeknek. A másik oldalról is látod azt, aminek gyerekként hallgatója, résztvevője, befogadója voltál. Lehet „oktatni” a hitet? Vannak olyan fogások, amit el-
lestél Kati néniéktől?**

És a felét még fel sem soroltad. Szerintem jóformán már csak a prédikálás hiányzik a repertoáromból. Nem tehetek róla, de ha már úgy döntöttem, hogy valamiben

részt veszek, akkor azt csak teljes odaadással tudom végezni. Az Isten ügyét nem lehet félvállról venni. Nem beszélve arról, hogy személyesen milyen hálás vagyok Istennek és ennek a gyülekezetnek is. Én olyan sokat kaptam, hogy jó, ha egy részét vissza tudom „szolgálni”. Hogy lehet-e oktatni a hitet? Szerintem nem. Hite az embernek volt, van vagy lesz, de bár-hogy is legyen, dolgozni lehet rajta; hinni, reménykedni és imádkozni pedig kell. Ahogy a magunk hitét is ápoljuk, úgy a gyermekekét is szükséges. Nem az a kérdés, hogy mit keres az adott gyermek a református hittanórán, hanem hogy mit tehetek azért, hogy megtalálja Istent, vagy hogy Istennel maradjon.

- Hány iskolában tanítasz jelenleg? Van valami biztos módszered arra, hogy fölkeltsd a gyermekek érdeklődését Isten iránt?

Jelenleg 5 iskolában 24 csoportom van 1-16 fővel 1-8. évfolyamon. Sok eszköz áll rendelkezésemre, amit az évek során ellestem Kati nénitől, a főiskolán tanultam, vagy magam fejlesztettem ki a saját talentumaimból. Én jobbra folyamatosan bővülő ismereteim átadásával, a nélkülözhetetlen zenével és az elengedhetetlen játékokkal operálok.

- Sűrű tavasz és nyár elé nézünk. Milyen gyerekprogramokat ajánlanál az olvasóknak?

Tényleg csak felsorolásszerűen, hiszen állandóan tájékoztatjuk a szülőket a soron következő alkalmakról minden számunkra lehetséges módon. Gyermekeinkkel készülünk a templomfelújítást lezáró hálaadó istentiszteletre, majd az utána következő virágvasárnapi műsorra. A tavaszra tervezünk még kolégáimmal egy társasjátékos, majd egy sportos Gyikfát is. Ezek után majd az évzáró istentisztelet következik.

Az idén nyáron is 4 tábor lesz: a balatonfűzfői „ottalvós”, 2 napközis a templomban és az ifitábor. Aki valaha részt vet bármelyiken, remélem, olyan életre szóló élményeket szerzett, mint jómagam, aki még mindig nem tudom elképzelni a nyaramat hittantábor nélkül. És már kezdődik is a következő tanév.

Az elkövetkezendő években igény szerint gyakoribbá tenném a társasjátékos és zenés alkalmakat. Színjátszókört is szeretnék szervezni. Sőt ezekhez akár külön táborokat is. Majd meglátjuk, meddig tart az Úr kegyelme.

LESKÓ TAMÁS

Hálaadás templomunk felújításáért

Idén 90 éves templomunk külső részei az elmúlt években több ütemben jelentősen megújultak. A templomtorny eredeti formája helyreállításra került abból a visszabontott állapotból, amelyben évtizedekig ragadt egy sérülést követően. Hőszigetelés került mind a parókia, mind a templom falára, majd gyakorlatilag az egész tető ki lett cserélve. Folyamatban van egy komoly energetikai beruházás is napelemes rendszerrel és hőszivattyúval. Az aktuális munkákat Fábián Csaba a 2022. októberi gyülekezeti újságban mutatta be részletesen. Így 25 évvel a teljes belső felújítás után új külsőt is kap templomunk, még hozzá korszerű, 21. századi műszaki színvonalon. A szigetelés hasznát már az idei télen megtapasztalhattuk, mikor a hidegebb napokon fűtés nélkül sem süllyedt a templom belső hőmérséklete 11°C alá. Az alacsonyabb energiafelhasználás pedig nemcsak a rezsiköltségeinket csökkenti érdemben, hanem a klímavédelemhez is hozzájárul.

A fejlesztések több tízmillió forintba kerültek, melyek előteremtéséhez sokan hozzájárultak. Kelltek hozzá gyülekezeti tagjaink befizetései, az Isten iránti hálaáldozatként felajánlott adományok. Felhasználtuk hozzá a személyi jövedelemadókból gyülekezetünk alapítványa javára felajánlott 1%-os adóvisszatérítéseket (most ismét aktuális a rendelkezés róla!). Emellett jelentős összegű és arányú támogatást kaptunk állami és önkormányzati forrásból. De a hála elsősorban Istent illeti, hogy fenntart és gyarapít minket, hogy bővelkedhetünk a sok jóban. Mert jaj lenne nekünk, ha Isten kegyelme és vezérlő akarata helyett csak emberi szándékokon, a vezetők személyes törekvésén vagy a politikai döntéshozók jószándékán múlna a magvalósítás. Legfeljebb a vagyonunk gyarapodna, de Isten áldása és a Szentlélek jelenléte nélkül nem menénk vele semmire.

Hiszen mindezek mellett egy másik sokéves építkezés is zajlik. Mégpedig élő kövekből („ti magatok is mint élő kövek épüljetek fel lelki házzá...” 1Péter 2:5). Munkálkodnak rajta folyamatosan a lelkipásztorok, a diakónus és a diakóniai csoport, a hitoktatók, a kántor és az énekkar, a férfikör tagjai és számos más szolgáló és biznyságtévő, alkalmakra és programokra eljáró gyülekezeti tag. Reménységünk szerint a templom felújítása gyülekezeti közösségünk épüléséhez is hozzájárul és megerősít bennünket. A szép fehér épület Isten jelenlétét hirdeti, és emlékeztet bennünket Urunk megtartó kegyelmére, melylyel gondoskodik rólunk, megőriz és megújít bennünket is.

**Sok szeretettel
hívunk mindenkit
templomunk felújítása
alkalmából tartandó**

Hálaadó istentiszteletre

**2023 március 26.
vasárnap, 10 órakor**

Igehirdető:

Balog Zoltán

püspök

Ünnepi köszöntőt mond

Gulyás Gergely

miniszter

**Jöjünk el minél többen,
és hívogassunk másokat is!**

